

Fester og offentlige Møder.

Offentligt Møde i St. James Hall.

26. April.

Mandagens Aftenmøde indledes af Mrs Chapman Catts store Tale. Hele Hallen var dekoreret med de Bannere, der blev baarne hin berømte Dag d. 13. Juni 1908, da hele »National Union« samledes i en stor Procession for at vise Mr Asquith, der haanende havde talt om »den lille Haandfuld Kvinder, der brød sig om Stemmeret«, at denne ikke var saa ringe endda, særlig naar man hensaa til, at mange af Kvinderne var Repræsentanter for Hundreder og Tusinder. *Fru Statsminister Qvam*, der var den norske Regerings officielle Repræsentant, og Formand for Landskvindestemmeretsforeningen i Norge siden dens Dannelse i 1898, talte om de Sejre, der var vundne i Norge. De to vigtigste var den, der vandtes for Kommunal Stemmeret 29. Maj 1901 og den, der vandtes 14. Juni 1907 for politisk Stemmeret gennem en Ændring i Konstitutionen. »Vort Forlangende om lige Ret med Mænd betragtedes som en vild Fantasi blot 30 Aar tilbage, og nu har meget faa Personer i Norge Mod til at udtrykke en modsat Mening af vort Syn paa Sagen«, siger *Fru Qvam*. »I det norske Storting var der blot én Repræsentant, der vovede at tale imod Lovforslaget for Kvindernes politiske Stemmeret og hans Begrundelse druknede i de andre Storthingsmedlemmers Latter. Følg i vort Fodspor, og I vil vinde Lykke for Eders Land!«

Mr Armitage Rigby holdt nu en humoristisk Tale om Befolkningen paa: »The Isle of Man,«

som havde havt sit første valgte Parlament samlet i 1866 og alt i 1881 givet Kvinderne fuld Stemmeret. Det var kommet ganske af sig selv uden nogensomhelst Kamp. Dog ikke just fordi Folket var særligt fredselkende. I 1093, da en Fred paa tre Aar begyndte at trykke det, opstod en Borgerkrig mellem Nord og Syd. Damerne mod Nord hjalp deres Mænd ved at samle Stene til dem og andre Kasteredskaber, og fra denne Tid fik de Ret over deres Ægtemænds halve Gods, en Ret der 300 Aar senere ogsaa udstraktes til Kvinderne mod Syd. Hvem véd om ikke deres Frigørelse er en Virkning fra hin Begivenhed? Efter hans Mening burde »The Isle of Man« være et godt Exempel for den større Nabø: Storbritannien. Denne Aften, der var helliget de Riger og Stater, der havde politisk Stemmeret, sendte ogsaa det Land i liden, der først havde slaet Rekorden i Europa — nemlig Finland.

Frk. Annie Furuhjelm fortalte om, hvor langt fra Kvinderne ved Valgene var gaaet mod Mændene, uagtet de var i Majoritet. Den

korte Erfaring, man havde havt, viste tilfulde, hvormeget Kvindernes Ansvarsfølelse var bleven uddybet ved Besiddelsen af den politiske Stemmeret.

„National Union“s Fest for Alliancen i Albert Hall.

27. April.

Det var med en vis Ærefrygt vi traadte ind i denne den største Tilhørsal i Verden, som kunde rumme 12,000 Personer. Rigtig nok stod endeel Loger tomme, der i aarevis lejes eller ejes af bestemte Rigmænd, som ikke havde Lyst til at overvære Festen, som Forkæmperne for den halve Menneskeheds Stemmeret gav. Ellers var alt fuldt — kun Gulvet stod tomt. De, der saa den store Procession af kvindeligt Haandværk, Kunst og Industri, der nærmede sig Albert Hall efter at være samlet ved Eaton Square, siger, at det var det mest maleriske Syn man nogensinde havde set, dette af tusinde Lygter omstraaede

»National Union«s Fest for Alliancen i Albert Hall.

Baand af Kvinder, der slyngede sig gennem Gaderne. Vi, der sad paa Tribunen bag de Talere, der sendte deres begejstrede Hilsener ud i Verden, havde netop lyttet til Mrs Millicent Fawcetts store Velkomsttale til Alliancen, til Søsterforeningerne, og Mrs Chapman Catt havde rejst sig for at bringe Alliancens Tak for den storartede Gæstfrihed, der overalt strakte sine Arme imod os, da de 5 Døre — der aabnedes til de 5 dybe Trapper der førte ned til det tomme Gulvs ventende tusinde Pladser — paa engang fyldtes med Skikkelser der kronedes af Grønt, Emblemer og Lygter. Fra 2 Trapper ad Gangen saa vi Gulvet fyldes af Folkets Kvinder bærende deres Emblemer for deres Haandværk. De var alle Repræsentanter for Foreninger, der havde ønsket at være med til denne store Demonstration, der skulde vise Europas Lande, hvor varm en Interesse selv de fjernest boende Kvinder i Storbritannien havde for Stemmeretten, som de saa og forstod var den eneste Nøgle, der fandtes til at skaffe Kvinderne lige

Ret med Mænd. Her saa man Sangere, der som Emblem førte en hvid Svane: Minnestrelernes Mærke fra gammel Tid; Elementarskolers Lærere: Et Skjold ovenpaa hvilket bares Kundskaabens Træk med gyldne Frugter; Silke-Vævere: To Silkeorme og Morbærblade samt to gyldne Coconer. Til Meistersingernes forskellige Lav's Musik vandrede denne brogede Skare ind, hver Gruppe efter sit Emblem. Som de traadte frem for Alliancens Repræsentanter hilstes de af et jublende Velkommen.

Alt hvad der sejler under National Union's Fane udmærker sig ved Lovlydighed i Mod-sætning til »Social and Political Union«s effektsøgende Medlemmer. Og alle disse Kvinder skulde om Natten med forskellige Tog spredes over alle Landets Dele, thi ved Morgenens Gry skulde alle atter begynde Dagsgerningen.

Mrs Chapman Catt glædede sig sikkert ved at have faaet disse Folkets Kvinder blandt sine Tilhørere og overgik sig selv i at tale

Mod og Standhaftighed i deres Bryst. »Sejren var sikker!« forsikrede hun dem. Mrs Ethel Snowdon, den opsigtsvækkende Taler, som havde gjort Sensation i Amerika, hævdede Frigørelsen, der skulde komme for den halve Menneskehed. Da Dr. Anna Shaw traadte frem pointerede hun, at det ikke var den halve Menneskehed, der skulde frigøres, men den hele, thi Mændene blev først selv frie, naar de var Sønner af frie Mødre. De havde nylig sunget: »Briter skal aldrig blive Slaver!« Men Briter havde altid været det, skulde altid blive det, til de blev Sønner af frie Mødre!«

Bøsserne — her Talkerenerne — gik rundt ved Mødets Slutning. Saaledes gøres det altid i England. Men vi Fremmede, som ikke havde denne Skik, var ikke forberedte herpaa, vore Festkostumer kunde daarligt rumme fyldte Punge, og vi er hange for, at Høsten blev knap i vor store Frontloge.

Denne Sag forstod »Women's Social and Political Union« bedre, som siden skal sees. Vi gik hjem med et storslaaet Indtryk af National Unions Rækkeevne og store Agitations-talent.

Alle Talere ved dette Møde var fra England eller Amerika.

(Sluttes i næste Numer.)

Kvindernes Soldaterhjem, Kronprinsessegade 46, København.

Kufferter og Tøj opbevares, Tøjet er assureret. Læsestue, Aviser fra alle Egne af Landet. Aabent hele Dagen. Alle Oplysninger faas hos KAREN JENSEN, Højskolehjemmet, Nørrevoldgade 24, København. Samme Sted faas »Den lille Rigsdagstidende« à 10 Øre pr. Hefte.

Redigeret af Fru Johanne Münter, Bredgade 34, Kbhvn.

J. Chr. Nielsens Enke, Vendersgade 9.